

Ja sitten tulee loppu

And Then The End Will Come

By Steve Schmutzer [June 4, 2021](#)

Harmaantunut vanha lähetyssaarnaaja keskeytti. Hän oli saarnannut evankeliumin hyvää uutista, mutta nyt hänen karhea äänensä oli vaiennut.

Hän asetti molemmat kätensä saarnapöntön päälle ja tuijotti täpötäyteen huoneeseen. Syvät juonteet hänen suunsa ja silmiensä ympärillä antoivat hänelle ankaran ilmeen ja hän näytti katsovan vihaisesti jokaista ihmistä.

Oli joulukuu Etelä-Afrikassa. Kesäaika. Ulkona oli polttavan kuuma.

Ei paljon parempi sisällä. Helteinen ilma oli seisovaa ja pieni puskaseurakunta haisi kuin ummehtunut pukuhuone. Tunsin hikinorojen valuvan alas pitkin niskaani. Minulla oli kurja olo.

Kuivilla mutaseinillä oli liskoja. Ne vahtivat tuhruisia ikkunoita vasten pörrääviä kärpäsiä. Vangittu kana korissa huohotti nokka avoinna. Värikkäästi pukeutuneet naiset tuulettivat itseään paperiarkeilla, ruohotukoilla ja huiveilla – millä tahansa, mitä vain voivat käyttää.

BAM!

Vanha saarnaaja löi yhtäkkiä nyrkillä saarnapönttöön. Kaikki sävähtivät.

“JA TÄMÄ VALTAKUNNAN EVANKELIUMI PITÄÄ SAARNATTAMAN KAIKESSA MAAILMASSA!” hän mylvi. Hänen äänensä oli kuin sora-arinan lävitse pakotettu mahtava murina.

THUNK!

Nuori zulu-tulkki kurkotti yleisöön päin ja iski samaa saarnapönttöä toisella puolella. Tällä kertaa me kaikki näimme sen tulevan, joten kukaan ei säikähtänyt.

“LELI VANGELI LOMBUSO LIYAKUSHUNYAYELWA EMHLABENI WONKE, KUBE NGUBUFAKAZI EZIZWENI ZONKE!” Hänen äänensä oli korkea ja kimeä, mutta hän yritti parhaansa mukaan jäljitellä vanhaa saarnaajaa.

Olin tuolloin melko nuori. Lähetyskentällä kasvaneena olin usein kuullut lainattavan jaetta Matteus 24:14 näin. Vasta kun olin vanhempi, tajusin, että tässä jakeessa on vielä loppu-osa: "... ja sitten tulee loppu."

Toivoisin voivani kertoa teille, että tuo uskollinen vanha soturi oli ainoa, jonka olen koskaan kuullut käyttävän tätä jaetta kontekstin ulkopuolella, mutta se on lähetyskonferenssien perusasioita (staple for mission conferences). Tätä jaetta käytetään edelleen innostamaan kandidaatteja ja valamaan heihin "korkeampaa kutsumusta".

Aiemmin, jakeessa Matteus 24:3, opetuslapset kysyvät Jeesukselta: "...mikä on sinun tulemuksesi ja maailman lopun merkki?" Se tapahtui juuri ennen Jeesuksen ristiinnaulitsemista ja jae 14 on osa Hänen vastaustaan.

Vastatessaan opetuslastensa kyselyihin Jeesus korosti kahta teemaa. Ne ovat:

JUUTALAISET - Jakeessa 2. Jeesus kertoo Jerusalemin temppelin tuhon. Jakeessa 16 Hän kutsuu ulos "*Juudeassa olevat*". Jakeessa 20 Hän varoittaa sapatin rajoituksista ja jakeessa 23 vääristä Messiaista. Jakeessa 32 Jeesus käytti myös viikunapuun esimerkkiä. Raamattu vertaa Israelin kansaa viikunapuuhun ja Hänen opetuslapsensa eivät sivuuttaneet tätä kytkentää.

AJAN LOPPU - Matteuksen 24. luvussa sekä Markuksen 13. ja Luukkaan 21. luvun rinnakkaisissa kohdissa Jeesus paljastaa läheisen Toisen Tulemuksensa merkit. Nämä on lueteltu merkkeinä maaplaneetalla (maanjäristykset, nälänhädät), merkkeinä ihmiskunnassa (laittomuus, petos), merkkeinä katoavasta uskosta (luopumus, väärät profeetat), merkkeinä taivaissa (pelottavat kosmiset häiriöt, asteroidit) ja merkkeinä koskien Israelia ja juutalaisia (sodat, ankara vaino, kaikkien kansojen viha).

Lause, "... *tämä valtakunnan evankeliumi*", on täsmälleen näiden kahden teeman sekoitus. Se on juutalaiskeskeinen lause ja se liittyy ajan loppuun juuri ennen Jeesuksen Kristuksen Toista Tulemusta.

Kontekstissa Mt. 24:14 koskee lähinnä Kristuksen tulevaa tuhatvuotista valtakuntaa, jonka aikana Hän hallitsee Jerusalemita käsin. Varmasti Jeesus saarnasi sekä henkilökohtaisen parannuksen että valtakunnan odottamisen sanomaa (Mt. 3:2,ym.), mutta kuten tohtori Stan Toussaint huomauttaa: "Joka kerran kun termiä valtakunta käytetään teologisesti Matteuksessa, se viittaa samaan asiaan, valtakuntaan, joka on vielä tulossa maan päälle, Messiaan perustamaan ja hallitsemaan."

Myös Jeesuksen opetuslapset ymmärsivät sen niin. Apostolien tekojen jakeessa 1:6 kohta Kristuksen ylösnousemuksen jälkeen he kysyivät Jeesukselta asiaan liittyen: "*Herra, tälläkö ajalla sinä jälleen rakennat Israelille valtakunnan?*" He muistivat Jeesuksen sanat Mt. 24:14 vain muutamaa viikkoa aikaisemmin. Tämä osoittaa, että Israelin luvattu valtakunta oli päällimmäisenä heidän mielessään, vaikka ajoitus olikin ehkä "vähän pielessä."

Kaiken kaikkiaan on lähinnä tietämättömyyttä olettaa, että seurakunta onnistuu kokonaan evankelioimaan tämän langenneen maailman. On lähinnä ylimielisyyttä väittää, että kirkko tulee saamaan hallinnan tämän nykyisen maan päällä hengellisen taistelun avulla. Raamattu ei tue kumpaakaan kantaa..

Raamattu tukee sitä tosiasiaa, että evankeliointi saavuttaa huippunsa ahdistuksen aikana – sen JÄLKEEN, kun seurakunta on poistettu. Se, mitä Raamattu tukee, ON se tosiasia, että hyvä uutinen pelastuksesta lopulta saavuttaa maailman kaikki kulmat noiden seitsemän kauhun vuoden aikana. Nämä totuudet sopivat jakeen Mt. 24:14 suurempaan sanomaan.

Jotta voisimme oikein ymmärtää tätä tulevaa ennennäkemättömän trauman aikaa, jolloin hyvää uutista pelastuksesta edistetään, kuin ei koskaan ennen, meidän on hyväksyttävä kolme perustavaa tosiasiaa:

1. Se on yliluonnollisten ilmiöiden aikaa (M. 24:24; 2.Ts..2:9; Ilm. 13:13; ym.)
2. Se on ennennäkemättömän petoksen aikaa (Mt. 24:24; 2.Ts. 2:11; Ilm. 13:14; ym.)
3. Se on vertaansa vailla olevan vainon aikaa (Dan. 7:21,25; Mt. 24: 9; Ilm. 12:17, 13: 7;ym.)

Yhdessä nämä kolme tosiasiaa selventävät, kuinka ja miksi seitsemästä ahdistuksen vuodesta tulee maailmanlaajuisen evankelioinnin zeniitti.

Tänä päivänä strategioita hyvän pelastuksen uutisen levittämiseksi on monia. Henkilökohtainen todistaminen, painetut materiaalit, radio, televisio, sosiaalinen media, julkiset tapahtumat sekä musiikki ja taide ovat käytettävissä olevia keinoja edistää lähetyskäsken periaatteita (Mt. 28:18-20; Mk. 16:15; Apt. 1:8; ym.)

Kuitenkin hyvin harvat näistä tavanomaisista lähestymistavoista löytävät mitään mahdollisuutta ahdistuksen aikana. Antikristus ja hänen murhanhimoisen globalistinen hallintonsa tulevat varmistamaan sen. He pyrkivät lopettamaan sen kaiken,

Sensuuri on jo alkanut. On yhtä todennäköistä, että Facebook- tai Twitter-tilisi suljetaan, koska sanot, että Jeesus Kristus on tie, totuus ja elämä, kuin jos paljastat tosiasioita COVID-19:stä, tai tuet laajaa rukoustyötä juutalaisten puolesta (Friends of Zion & Mike Evans). Totuus ei ole enää tervetullut.

Siksi vuosina juuri ennen Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta tapaan levittää hyvää uutista pelastuksesta sisältyy joitakin epätavallisia menetelmiä. Se on Jumalan tapa saada työ tehdyksi vaikka Saatana tekee kaikkensa sen litistämiseksi.

Raamattu purkaa nämä poikkeukselliset menetelmät seuraavasti:

PYHÄT - Ei ole epäilystäkään siitä, että ihmisiä tulee pelastamaan uskoon Ahdistuksen aikana. Lopun ajan profetia on täynnä näitä todisteita ja Pyhä Henki pysyy kaikkialla läsnäolevana, kun Hän jatkaa maailman vakuuttamista sen synnistä (Joh. 16: 8).

Tämän artikkelin tarkoitus ei ole perustella näitä näkökohtia. Tarkoitan sensijaan, että evankeliumi etenee edelleen henkilökohtaisen todistamisen kautta - niiden pyhien kautta, jotka ovat saaneet pelastuksen sen **JÄLKEEN**, kun seurakunta on yliluonnollisesti temmaistu.

Nämä eivät kuitenkaan ole tavanomaisia pyhiäsi! He erottuvat nykyisistä pyhistä - siksi heidän henkilökohtainen todistuksensa on poikkeuksellinen. Nämä ihmiset ovat eläneet seurakunta-ajassa, mutta he eivät kuulu seurakuntaan. Vaikka *"he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä"* (Ilm. 7:14), he eivät kuulu Kristuksen morsiameen.

Nämä Ahdistuksen pyhät ovat poikkeuksellisia kahdella muullakin tavalla. Ensinnäkin ryhmänä he ovat radikaalisti sitoutuneet pelastuksen evankeliumiin ihmiskunnan historian ehdottomasti pahimman jakson aikana (Mt. 24:22; Ilm. 6:9; 12:11, 17; 20:4; ym.).

Nämä ahdistuksen pyhät **ELÄVÄT** aktiivisesti ja **JULISTAVAT** evankeliumia ja siten erottuvat jyrkästi ympärillään olevasta ennennäkemättömästä turmeluksesta ja petoksesta. Ehkä jotkut heistä ovat kerran käyneet kirkossa, mutta eivät koskaan todella pelastuneet. He tajuvat, että kuuluivat tuolloin paljon enemmän maailmaan, kuin mihinkään osaan Kristuksen ruumista.

Tämä johtaa toiseen syyhyn, miksi nämä ahdistuksen pyhät ovat poikkeuksellisia, koska jälleen - ryhmänä - he kärsivät marttyyrikuoleman uskonsa tähden paljon todennäköisemmin, kuin välttyvät siltä (Ilm. 6: 9; 20:4, ym.). Maailma ei lupaa heille mitään - paitsi että he tulevat menettämään henkensä - joten he elävät 100-prosenttisesti varmuudesta, joka heillä on Jeesuksessa Kristuksessa. He ymmärtävät intuitiivisesti Paavalin sanat: *"Sillä elämä on minulle Kristus, ja kuolema on voitto"* (Fil. 1:21).

144000 JUUTALAISTA - Tästä erityisestä ryhmästä on väitelty paljon. On useita pyrkimyksiä määritellä se joksikin muuksi, kuin mitä Jumalan Sana selvästi sanoo (Ilm. 7: 4-8).

Tärkein näiden harhaanjohtavien pyrkimysten joukossa on väite, että nämä 144 000 eivät ole etnisiä juutalaisia - mutta Raamattu on tämän suhteen läpinäkyvä. He ovat 12 000 juutalaista jokaisesta 12 Israelin heimosta ja heidät tunnistetaan Ahdistuksen alkamisen vaiheilla. Se, että me - tai edes he itse – emme ehkä tunne heidän sukupuutaan, ei vähennä sitä tosiasiaa, että Jumala TIETÄÄ!

Toinen arvostelijoiden väite on, että nämä 144 000 juutalaista eivät ole evankelistoja. Tätä pointtia mainostetaan, koska Raamattu ei nimenomaan sano heitä sellaisiksi. Samanlainen virheellinen logiikka päättelee, että seurakuntaa ei temmaista yliluonnollisesti maan päältä, koska sanaa "tempaus" ei esiinny Raamatussa. Raamattu tekee tempauksen kohdat aika selviksi ja sama pätee pitkälti näihin 144 000 juutalaiseen. Se, mitä opimme heistä ja asiayhteys, jossa sen opimme, kertoo meille, mikä heidän vaikutuksensa on oleva. On ilmeistä, että tällä ryhmällä on tärkeä rooli julistettaessa pelastuksen evankeliumia Ahdistuksen aikana.

Juutalaisen alkuperänsä lisäksi he ovat Jumalan yliluonnollisesti valitsemia ja sinetöimiä kuudennen ja seitsemännen sinetittuomion avaamisen välillä. Heidä kutsutaan "Jumalan palvelijoiksi" ja heidät on merkitty jumalalliseen suojeluun tuon ajan vertaansa vailla olevalta vainolta (Ilm. 7: 3-4). He ovat omistautuneet täysin Herransa ja Vapahtajansa palvelukseen (Ilm. 14: 3-4), he ovat "ensihedelmiä Jumalalle" (Ilm. 14: 4) ja heidät tunnetaan puhtaudestaan ja vanhurskaasta käytöksestään (Ilm. 14:4-5).

Minulla on vahvistuva vakaumus, että nämä 144 000 juutalaista eivät silloin, kun Jumala sinetöi heidät, *välttämättä* ole Israelin maasta. Raamattu ei sano, että he olisivat. Vaikka he lopulta ilmestyvät Siionin vuorelle (Ilm. 14:1), on järkevää olettaa, että he saapuvat Israeliin tuolloin osana toista – ja viimeistä - maailmanlaajuista juutalaisten kokoontumista kotimaahansa.

Raamatun mukaan tämä juutalaisten tuleva jälleenkokoontuminen Israeliin on tapahtuva uskossa (Jes. 11:11–12:6). Todellinen usko Jeesukseen Kristukseen Messiaana on merkinä tämän tulevaisuuden tapahtuman juutalaisilla. Se on hyvin erilaista dynamiikkaa kuin "tehdä Alija" epäuskossa, profeettallisesti merkittävä prosessi, jonka näemme nykyisessä ajassamme (Hes. 34-37, ym.).

Samaan aikaan diasporan seurauksena juutalaisia elää lähes jokaisessa kansakunnassa (5.Moos. 28:64; Jer. 29:18; Hes. 12:15; Aam. 9: 9; Sak. 10:9; ym.). He tuntevat ihmiset, kulttuurit ja kielet näistä erilaisista paikoista, joihin he nyt kuuluvat. Pelastuksen hyvän uutisen levittämisen kannalta heidät on sijoitettu täydellisesti "kaikkeen maailmaan", kun Jumala sinetöi yliluonnollisesti 144 000 heistä.

Kuvittele, vaikutusta, joka 144 000 juutalaisella maapallon kaikista osista on, kun heidät valtuutetaan antautuneiksi "Jumalan palvelijoiksi." Jotkut pitävät tätä 144 000 -kertaisena Paavalin palvelutyönä. Ei ihme, että tämä ryhmä näyttää olevan avaintekijä *"... suuren joukon, jota ei kukaan voinut lukea, kaikista kansanheimoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä"* pelastumisessa (Ilm. 7:9). Tämä tukee jakeen Mt. 24:14 ydinsanomaa.

KAKSI TODISTAJAA - Salaperäinen kaksikko ilmestyy Ahdistuksen alkaessa. Kuten 144 000 juutalaisen kohdalla me tiedämme heistä joitakin asioita ja joitakin voimme päätellä.

Kohdan Ilm. 11:3-12 perusteella tiedämme muun muassa, että he vaikuttavat Jerusalemissa. Heidän tehtävänsä on "*profetoida*"; he julistavat Jumalan Sanaa ja tulevia tapahtumia. He tekevät sitä 1260 päivän ajan - Ahdistuksen puoliväliin saakka. Tiedämme, että heidän sanomansa on niin ei-toivottu turmeltuneelle maailmalle, että tapahtuu useita yrityksiä näiden kahden hahmon vahingoittamiseksi. Ne epäonnistuvat.

Tiedämme myös, että näillä kahdella todistajalla on ihmeellisiä voimia, kuten *"lyödä maata viitsauksilla, muuttaa vesi vereksi, pysäyttää sade ja kuluttaa vihollisiaan tulella"* (Ilm. 11: 6). "Näkeminen on uskomista", eikä tässä ole eroa, kun nämä kaksi todistajaa vahvistavat sanomansa.

Kun heille määrätty palvelutyön aika on päättynyt, Jumala sallii antikristuksen tappaa heidät. Heidän kuolemaansa juhliitaan maailmanlaajuisena nähtävyytenä. Aivan yhtä julkinen on heidän yliluonnollinen ylösnousemuksensa ja nousunsa taivaaseen kolme ja puoli päivää *"post mortem"*, kuoleman jälkeen."

Se, mitä voimme päätellä näistä kahdesta todistajasta, on, että heidän profetoimisen palvelutyönsä on suorapuheinen. *"Ne, jotka maan päällä asuvat"*, vihaavat heitä, koska he puhuvat totuutta ja osoittavat todisteita yliluonnollisesta valtuutuksestaan Jumalalta. Voimme myös päätellä, että nämä kaksi todistaa keskittyvät ensisijaisesti Israelin juutalaisiin asukkaisiin. Vaikka heidän sanomansa vaikutus on maailmanlaajuinen, näyttää todennäköisimmältä, että Jumala lähettää nämä kaksi todistajaa muistuttamaan juutalaisia messiaanista profetioista, paljastamaan totuuden antikristuksesta ja hänen liitostaan Israelin kanssa (Dan. 9:27) ja haastamaan kansakunnan harhainen paluu temppelein palvontajärjestelmään.

Kun kaikki kysymykset punnitaan, voimme mielestäni päätellä, että nämä kaksi todistajaa ovat kahden Raamatun hahmon, Mooseksen ja Elian, ihmeellinen fyysinen paluu. Vaikka myös Eenokia voidaan perustellusti harkita, niin juutalaisille Mooses ja Elia edustavat parhaiten "lakia ja profeettoja". Ihmeet, joita nämä kaksi todistajaa tekevät, ovat samankaltaisia kuin ne, joita Mooses ja Elia tekivät.

Sitäpaitsi ne olivat Mooses ja Elia, jotka olivat Jeesuksen kanssa kirkastusvuorella (Mt. 17:3-4). Jeesus puki tämän tapahtuman lopunajan kieleen sanomalla, että jotkut Hänen opetuslapsistaan olisivat vielä elossa, kun näkevät *"...Ihmisen Pojan tulevan kuninkuudessaan"* (Mt. 16:28). Se tosiasia, että Jeesus näytti tulevan kirkkautensa Mooseksen ja Elian fyysisessä seurassa, ei ole noin vain hyljättävää dynamiikkaa.

Viimeinen asia, jonka voimme päätellä vastuullisesti koskien näitä kahta todistajaa - riippumatta siitä, keitä he ovat - on, että he kutsuvat muita oikeaan suhteeseen Jeesuksen Kristuksen kanssa. Sitä ei ole erityisesti mainittu, mutta se on selvää asiayhteydestä. Miksi nämä kaksi todistajaa lähettäisivät tuomioita maan päälle ja kuluttaisivat vihollisiaan tulella, elleivät tällaiset seuraukset olisi todisteita kaikkivaltiaasta Jumalasta, joka lähetti heidät?

ENKELI - Kaikista epätavanomaisista menetelmistä pelastuksen sanoman välittämiseksi Ahdistuksen aikana enkeli *"... joka lentää keskitaivaalla"* Ilm. 14: 6-7 on dramaattisin. Se korostaa Jumalan päättäväisyyttä välittää evankeliumia kaikilla keinoilla - jopa niillä, jotka ovat erossa ihmisen toiminnasta.

Tässä kohdassa enkeli lentää ympäri maan ja toimittaa tärkeän sanoman. Muista, että tämä on aikaa, jolloin elämä maan päällä näkee luonnottoman ja luonnollisen rinnakkain. Emme voi arvioida Ahdistuksen tapahtumia tämän päivän rutiineilla. Yliluonnolliset ilmiöt leimaavat noita vuosia.

Vähän epäilen, että tämä enkeli näkyy *"maan päällä asuvalle"*. Tärkeintä on, että Hän on heille kuultavissa. Raamattu sanoo, että tämä enkeli toimittaa sanomansa *"... suurella äänellä"*, ja se kuuluu *"... kaikille kansanheimoille ja sukukunnille ja kielille ja kansoille."*

Se tarkoittaa, että ketään ei jätetä väliin. *Amazonin syrjäisimmistä viidakoista Siperian jäisiin maisemiin ja Tyynenmeren yksinäisiltä atolleilta Saharan pölyisiin kyliin - kaikki kuulevat enkelin sanat ja ymmärtävät ne.*

Raamatun mukaan enkelin sanoma on "iankaikkinen evankeliumi", mutta se ei ole se, mitä saatat kuulla kirkossa. Käsitteen jokaisessa merkityksessä se on "viimeinen toivo" jokaiselle sen kuulevalle:

"Peljätäkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia, sillä hänen tuomionsa hetki on tullut, ja kumartakaa häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja vetten lähteet".

Se on yksinkertainen ja suoraviivainen. Se on Genesiksestä Ilmestyskirjaan. Se on luominen ja se on tuomio. Se koskee tarvetta oikeaan suhteeseen Jeesuksen Kristuksen kanssa. Jokainen, joka kuulee sen, joutuu tekemään valinnan.

Se ei ole etsijäherkkä pelastuksen sanoma, jonka tänä päivänä usein heitämme ihmisille epäilyttävin tarkoituksin. Enkelin lähestymistavassa ei ole päämäärää olla houkutteleva kadotetuille tai "käydä keskustelua".

Enkelin julistama "iankaikkinen evankeliumi" perustuu kiireellisyyteen ja terveeseen järkeen. Tuolloin vallitsevat olosuhteet maailmassa tukevat kaikkea, mitä hän sanoo. Tuloksena enkelin sanat ovat hyökkäviä, lyhyitä - ja kaikkien tämän päivän haaleiden normien mukaan "poliittisesti epäkorrekteja".

Ne ovat myös tehokkaita! Jokainen planeetalla tietää totuuden ja jokainen on tilivelvollinen sille.

Noin kaksi tuhatta vuotta sitten Jeesus istui Öljymäellä ja katsoi alas kaupunkiin ja uskonnolliseen järjestelmään, joka oli hylännyt hänet. Hän tiesi, että seurakunta-aika oli alkamassa. Vaikka Jeesus antaisi seurakunnalle tehtävän olla Hänen todistajinaan "... *maan ääriin*" (Apt. 1: 8), hän tiesi myös, että se päättyisi työn ollessa vielä kesken.

Opetuslapsensa ympärillään Jeesus veti verhot takaisin tulevaisuuden eteen. Hänen sanansa olivat synkät. Hän selitti, kuinka asiat maailmassa suuresti pahenisivat, mutta Jumalan suvereenin suunnitelman mukaan se kaikki kuului suunnitelmaan. Evankeliumin hyvää uutista saarnattaisiin lopulta kaikkialla maailmassa.

Ja sitten tulee loppu.

© Steve Schmutzer 2021. All Rights Reserved